

ת"פ 7689/07/20 - מדינת ישראל נגד ארתור יסכרוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 7689-07-20 מדינת ישראל נ' יסכרוב

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שפי שטרצר ועו"ד לילי קצב
נגד
הנאשם ארתור יסכרוב
ע"י ב"כ עו"ד זוהר ברזילי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות, בעבירת חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בהתאם לעובדות בהן הורשע, בתקופה הרלוונטית עבד אשרף אלמסימי (להלן: "המתלונן") כמחסנאי בבית עסק בתל אביב. בתאריך 20.11.2018 בסמוך לשעה 17:00, הגיע הנאשם אל בית העסק והתלונן כי קיבל סחורה פגומה. המתלונן הציע לו כי יפנה אל סוכן אשר יבחן את הסחורה, וככל שזו תימצא פגומה - היא תוחלף. בנסיבות אלה, תקף הנאשם את המתלונן בכך שהכה אותו בפניו באגרופים ובעט בו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן שבר של קשת הזיגומה, נפיחות בפנים, קושי בסגירת הפה והמטומה.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבל תסקיר בעניינו של הנאשם. שרות המבחן סקר את נסיבות חיי הנאשם, בן 44 אשר עלה ארצה בגיל 12, סיים 9 שנות לימוד והחל לעבוד על מנת לסייע כלכלית למשפחתו. הנאשם חבר לחברה שולית בנעוריו, הסתבך בפלילים וריצה מאסר. לאחר שחרורו ממאסר, לא גויס לצבא ועבד במרכול של משפחתו. בהמשך, פתח הנאשם מרכול עצמאי אשר נסגר לאחר מעצרו בגין עבירה שביצע לאחר העבירה בתיק הנדון. כיום הנאשם עובד כאיש תחזוקה בבנין מגורים. לפני כעשר שנים לקה הנאשם באירוע מוחי בעקבותיו עבר ניתוח ראש ונזקק לתקופת התאוששות ארוכה, חווה תחושות דיכאון והחל בצריכת קנאביס יומיומית. בעקבות מעצרו בתיק אחר, החל הנאשם בהליך טיפולי במסגרת מרכז "קרבה בטוחה" לטיפול באלימות, שם התמיד בטיפול ואף הפסיק לחלוטין שימוש בסם. שרות המבחן התרשם כי מעצרו של הנאשם בשנת 2019 היווה עבורו גורם מטלטל אשר גרם לו לפנות להליך הטיפול בו התמיד עד כה, ובסיועו גברה יכולתו לשליטה בכעסים ולוויסות דחפים באופן המפחית את הסיכון להישנות עבירות אלימות עד לרמת סיכון נמוכה למעורבות חוזרת בהתנהגות אלימה. עוד התרשם שרות המבחן כי הנאשם מונע ממוטיבציה פנימית להמשך הטיפול. לפיכך, המליץ להטיל על הנאשם של"צ בהיקף של 180 שעות לצד צו מבחן למשך שנה במסגרתו ימשיך בטיפול במסגרת "קרבה בטוחה".

3. הממונה על עבודות השרות מצא את הנאשם מתאים לריצוי עבודות שרות.

תמצית טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם פעל במהלך האירוע באופן מתמשך על אף שיכול היה לעצור את האלימות, וגרם למתלונן לחבלות קשות כפי שעולה מהתעודות הרפואיות ומצילומי החבלות. לאחר שהפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ולפסיקה, טענה כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. בנסיבותיו של הנאשם, אשר בחר לנהל הוכחות ולחובתו ארבע הרשעות קודמות, טענה ב"כ המאשימה כי על אף האמור בתסקיר יש להשית עליו עונש של 17 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי משמעותי למתלונן.

5. ב"כ הנאשם טען כי בנסיבות המקרה ובהתחשב בפסיקה הנוהגת, מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ל-10 חודשי מאסר. לדבריו, יש לתת משקל לחלוף הזמן, אשר נבע בחלקו מכך שכתב האישום בוטל תחילה בשל אי קיום שימוע, וכן יש לתת משקל משמעותי לנסיבותיו הרפואיות של הנאשם. לטענת הסנגור, הנאשם השתלב בהליך טיפולי מקצועי לאורך כשלוש שנים מאז התיק הנוסף שהתנהל במקביל, כפי שעלה מתסקיר שרות המבחן וכן מסמכים שצירף ממרכז "קרבה בטוחה". לפיכך, טען כי אף אם בית המשפט יקבל את מתחם הענישה לו עתרה המאשימה, הרי שיש לסטות ממנו בשל שיקולי שיקום ולאמץ את המלצת שרות המבחן להסתפק בהטלת של"צ וצו מבחן.

הנאשם בדברו אמר כי הפסיד רבות בחייו, וכיום מטפל בהורים מבוגרים וכן כי ילדיו זקוקים לו. עוד הוסיף, כי הוא נמצא בטיפול במקום טוב וישמח להמשיך בכך.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

6. אלימות כלפי אחר פוגעת בזכות הפרט לשלמות גופו ולביטחונו האישי. בית המשפט עמד לא פעם על תפקידו במקרים של פתרון סכסוכים בדרך אלימה:

"נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבוחרים בדרך האלימות..."
(ע"פ 1892/15 אימאן אבו מדיעם נ' מדינת ישראל, פסקה 11, (31.5.2015)).

מידת הפגיעה בקורבן העבירה מעידה על עוצמת האלימות וכן על היקף הפגיעה ותוצאותיה. המחוקק ראה לנכון להחמיר בענישה שנקבעה לעבירת תקיפה הגורמת חבלה חמורה, וקבע לצדה עונש מרבי של 7 שנות מאסר.

7. בעת בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים יש לתת משקל משמעותי לנסיבות המשתנות בין מקרה למקרה, במיוחד בעבירות כגון עבירות אלימות להן מנעד נסיבות רחב ביותר (ע"פ 1127/13 **עמאואל גברזיני נ' מדינת ישראל**, פסקה 25 (15.1.2014)).

במקרה הנדון מדובר באלימות נקודתית ולא מתמשכת, אשר בעיקרה חבט הנאשם במתלונן בשתי מהלומות, זו אחר זו, שגרמו לחבלה חמורה. נתון נוסף בו יש להתחשב הוא העובדה שאין מדובר באלימות מתוכננת אלא בפרץ אלים בעקבות תגובת המתלונן לטענת הנאשם כי קיבל סחורה פגומה. משקל לחומרה יש לתת לנזק המשמעותי שנגרם למתלונן, כפי שעולה מהתיעוד הרפואי בעניינו אשר פירט שבר רב פרגמנטלי בזיגומה עין שמאל, שבר בסינוס עם פרגמנטים בתוך הסינוס, המטומה ונפיחות (תעודות רפואיות ת/1. ניתן להתרשם מעוצמת החבלות בצילומי המתלונן - ת/7, ת/8 - לרבות הנפיחות הרבה בלחי ימין).

8. עיון בפסקי הדין שהוצגו על ידי הצדדים במהלך הדיון מעלה כי מקרים אלה אינם משקפים את אופי האלימות או את סוג העבירה בהם הורשע הנאשם: כך, ב"כ המאשימה הפנתה למקרים שעסקו באלימות חמורה יותר או מתמשכת או כזו אשר גרמה לחבלות קשות ולניתוח, מקרים שהסתיימו בעונשי מאסר בפועל או בדרך של עבודות שרות, ואילו ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין אשר ניתנו כולם על ידי מותב זה אך בגין עבירות אלימות שאינן גרימת חבלה חמורה ואף חלקם הסתיימו במאסר בדרך של עבודות שרות.

רמת הענישה בגין עבירת חבלה חמורה משתנה ממקרה למקרה בהתאם לנסיבות האירוע, אופי האלימות, מידת החבלה ועוד. מקרים בהם מדובר היה במכת אגרוף אשר גרמה לחבלה חמורה, הסתיימו בדרך כלל בענישה של מאסר בפועל למשך מספר חודשים (רע"פ 2546/22 **דמיטרי טרושצ'קין נ' מדינת ישראל** (13.4.2022); רע"פ 726/19 **דוד עמיאד נ' מדינת ישראל** (31.1.2019); ע"פ 4678/18 **פבל אנופרייב נ' מדינת ישראל** (23.1.2019)), או מאסר לריצוי בעבודות שרות (עפ"ג (ב"ש) 31326-07-21 **יצחק טל נ' מדינת ישראל** (4.11.2021); עפ"ג (חי') 21185-12-18 **אמיר סעד נ' מדינת ישראל** (3.01.2019)).

יש לציין כי מתחם העונש ההולם מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ולפיכך אין זהות בינו לבין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (9.10.2016)).

9. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל, תוך מתן דגש על עקרון ההלימה, אני קובע כי מתחם הענישה באירוע זה נע בין 6 חודשי מאסר שירוצה בעבודות שרות ועד למאסר בפועל למשך 15 חודשים, זאת לצד ענישה נלווית של מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

קביעת העונש המתאים

10. ב"כ הנאשם טען כי יש לאמץ את המלצת שרות המבחן להטלת של"צ, וככל שיקבע מתחם ענישה אשר הרף הנמוך בו הוא מאסר - עתר לסטות ממנו לקולה בשל שיקולי שיקום.

המלצות שרות המבחן הן בעלות משקל משמעותי בעת גזירת העונש, במיוחד בכל הנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולשיקולי שיקומו. יחד עם זאת, מלאכת האיזון בין שיקולי הענישה השונים, ובהם שיקולי השיקום, מוטלת על בית המשפט (ראו רע"פ 5613/20 **אלהוזייל נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (25.08.2020)).

האמור בתסקיר שרות המבחן במקרה זה, מבסס את הטענה כי קיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם. מדובר בנאשם אשר לחובתו מספר הרשעות קודמות ישנות, לרבות בגין עבירות אלימות. לאחר הפוגה של מספר שנים בביצוע עבירות, ביצע הנאשם את העבירה בה הורשע בתיק זה, וכעבור כחצי שנה ביצע עבירות אלימות ואיומים כנגד בת זוג. בעקבות מעצרו בתיק האחר, החל הנאשם בהליך טיפולי במסגרת מרכז לטיפול באלימות, טיפול בו התמיד כשלוש שנים ובמהלכו אף הפסיק להשתמש בסמים. שרות המבחן התרשם כי הנאשם התגייס להליך טיפולי לאורך תקופה ארוכה, ובעקבותיו חל שינוי ביכולתו לשליטה בכעסים ולוויסות דחפים באופן המפחית את הסיכון להישנות עבירות אלימות עד כדי סיכון נמוך מפניו. בנוסף, התרשם שרות המבחן כי הנאשם מקבל כעת אחריות על מעשיו ומכיר בפגיעה במתלונן. בהקשר זה יצוין כי הנאשם כפר במיוחס לו אך המשיך בהליך הטיפול במהלך שמיעת הראיות, באופן בו השינוי עליו הצביע שרות המבחן היה הדרגתי לאורך התקדמות ההליך.

שיקומו של נאשם מהווה אינטרס ציבורי חשוב במניעת פגיעה חוזרת בשלום הציבור, ובחזרת הנאשם לתפקוד נורמטיבי וחיוני. מדובר בשיקול בעל משקל משמעותי בקביעת הענישה, אולם שיקול זה אינו מבטל את משקל שיקולי הענישה של גמול והרתעה ואינו בעל משקל רב מהעיקרון המנחה של הלימה:

"בית משפט זה ציין לא אחת, כי על אף חשיבות שיקולי השיקום - הם אינם חזות הכול, והם ניצבים לשיקול דעתו של בית המשפט לצד שיקולי ענישה אחרים כשיקולי הרתעה, עקרון ההלימה ושלום הציבור"

(רע"פ 4789/22 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (20.7.22)).

ראו עוד בענין זה: ע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 16 (27.4.2022); ע"פ

8068/21 **יהודה מרם נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (4.4.2022); רע"פ

1705/22 **אלצראיעה נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (14.3.2022); רע"פ 6607/21 **אמיר**

חסון נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (21.10.2021)).

למול ההליך הטיפולי המשמעותי שעבר הנאשם והתרשמות שרות המבחן, יש להתחשב בעקרון ההלימה ובמשקל הרב שיש לתת לשיקולי גמול והרתעה בהקשר לאלימות הגואה בחברה הישראלית. תפקיד בית המשפט במלחמה בנגע האלימות צריך לבוא לידי ביטוי בקביעת ענישה ממשית ומרתיעה. לפיכך, אני מוצא ללכת בדרכו של חברי כב' השופט פרי, אשר החליט לחרוג לקולה ממתחם הענישה בעניינו של הנאשם ולהקל בצורה מתונה במשך תקופת ריצוי עבודות השרות שקבע בגזר דינו שניתן ביום 28.03.2022.

בהתחשב במידת הפגיעה במתלונן, יש להטיל על הנאשם פיצוי משמעותי. לצד זאת, אתחשב בקביעת גובה הפיצוי אף ביכולתו הכלכלית של הנאשם לאור סוג עבודתו וכן העובדה שהנאשם מרצה כעת מאסר בעבודות שרות.

11. לאור כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, בהתאם למפורט בחוות דעת הממונה. המאסר ירוצה במצטבר

- לכל עונש מאסר אותו נושא הנאשם כעת בדרך של עבודות שרות.
- ב. מאסר למשך 8 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג עוון.
- ד. פיצוי למתלונן בסך 6,000 ₪. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים החל מיום 1.1.23 ומידי חודש בחודשו. המאשימה תעביר את פרטי המתלונן תוך 7 ימים.
- ניתן לשלם את הפיצוי החל מעוד שלושה ימים באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי:** באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il או דרך מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) בטלפונים *35592, 073-2055000.

- **במזומן:** בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השרות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ח כסלו תשפ"ג, 12 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.